"Andar en amor"

Per PepMaria el dc., 02/05/2012 - 09:00

Andar en amor"Aquest noi té molta bona voluntat per ajudar els altres, però s'hi està deixant la salut".« Potser que no m'estimis tant, perquè m'estàs esgotant ».Són dues frases que podem haver escoltat o pronunciat en relació amb gent que procura servir els altres. Joan de la Creu proposa un criteri en relació amb aquest problema.....Diu Joan de la Creu: "El alma que anda en amor ni cansa ni se cansa". En aquesta frase, l'autor connecta una *actitud interior* davant de la vida ("andar en amor") amb dos *símptomes exteriors* per saber si vivim o no en aquesta actitud: cansar-me i cansar els altres.D'entrada, penso que és inevitable cansar-se estimant: especialment perquè estimar implica vèncer resistències pròpies o dels altres. Per exemple, quan vull fer present la solidaritat en un context com la meva empresa, o l'organització on treballo: m'hi cansaré, certament, perquè he d'aconseguir fer sorgir la solidaritat de dins meu (i estic habitat en part per l'egoisme) i del meu entorn (on la gent també estan habitats per l'egoisme, i on les dinàmiques organitzatives no sempre són favorables a la solidaritat). Però també és veritat que aquesta tasca pot cansar més o menys depenent de l' esperit amb què la realitzi: si tinc pressa per "imposar la solidaritat", segurament em cansaré i cansaré els altres, perquè cal dialogar i donar temps als canvis d'actitud o als canvis organitzatius. Cal doncs, fer atenció als ritmes o als estils de l'acció per fer avançar la solidaritat. I aquí dos indicadors o símptomes exteriors de l'avanç són, segons Joan de la Creu, si em canso, i si canso els altres.Hi ha un altre tema en la frase de Joan de la Creu, que tanmateix queda implícit: l'ambient que ens embolcalla tant a mi com a la gent que procuro estimar. En efecte, la frase no parla d'"estimar" ("el alma que ama") sinó d' "andar en amor" ("el alma que anda en amor"). "Andar en amor" vol dir "estar inserit en un ambient d'amor". Aquesta expressió seria aleshores el contrari de locucions tals com "andar en malas compañías". És a dir: certs ambients ajuden a estimar, altres no. I en relació amb això hi ha un seguit de preguntes rellevants: en quines comunitats humanes o organitzacions se'm fa més descansat ser solidari o estimar? En quins ambients es fa més difícil estimar, i per tant és més urgent de treballar-hi? Quan i com canvio d'ambient per a descansar de l'inevitable cansament d'estimar i construir la solidaritat? En relació amb els ambients i les comunitats, Joan de la Creu se situa en l'àmbit de la fe: "andar en amor" és entrar en l'àmbit d'Algú que estima gratuïtament i que conforta els qui busquen estimar. "Ande usted con Dios", diuen en castellà. I plego: no fos cas que em cansés o que us cansés.